

Hanja Maij-Weggen

Commissaris van de Koningin in de provincie Noord-Brabant

“De stelling klinkt wat kort door de bocht. Toch toont onderzoek aan dat mensen die vlak langs snelwegen wonen, of bij fabriekscomplexen met veel luchtvervuiling, meer dan gemiddeld te maken hebben met bijvoorbeeld longemfyseem en een kortere levensverwachting. Het gaat hier dan niet om milieucriminaliteit, maar de gevolgen zijn niet minder ernstig. Ook weten we dat flora en fauna onherstelbaar worden vernield door luchtverontreiniging en illegale lozingen. Bovendien: er varen nog steeds schepen over onze waterwegen met onbekende lading of ondeugdelijke ladingpapieren. Dat kan levensgevaarlijke situaties opleveren. Als controleurs niet weten met welke lading zij aanraking komen, kan dat leiden tot ongelukken. Bij scheepsongelukken is bij het ontbreken van een correcte registratie niet bekend welke stoffen vrijkomen. Zijn dat gevaarlijke stoffen, dan is het een catastrofe voor hulpverleners en een ramp voor het water en de directe omgeving. Daarom is het belangrijk dat de verantwoordelijke instanties samen met politie en justitie focussen op controle en handhaving van vergunningen en andere documenten. En dat we blijven zoeken naar mogelijkheden om de kwalijke uitstoot van auto's en fabriekscomplexen te beperken. De provincie Noord-Brabant werkt daar met haar betrokken partners heel hard aan.”

De Stelling

Milieucriminaliteit is moord op lange termijn

Cor Louwers

vrijwillig toezichthouder Brabants Landschap en Brabant Water en netwerker bij de politie

“Milieucriminaliteit draagt bij aan de vervuiling van lucht, water en bodem en tast ons leefmilieu voor de toekomstige generaties zodanig aan dat er steeds meer natuurrampen gaan aanbreken. Al Gore heeft dat nog eens goed duidelijk gemaakt met de film *An Inconvenient Truth*. Milieucriminaliteit is inderdaad moord op onze volgende generaties. Vervuiling die niet direct zichtbaar is, zoals bijvoorbeeld het lozen van chemicaliën in water, heeft vaak een veel groter effect op het milieu. Maar dit effect is meestal pas jaren later merkbaar. Aan milieuregeling ontbreekt het in principe niet, maar de handhaving laat vaak te wensen over. Milieucriminaliteit houdt sterk verband met economische groei en financieel gewin. Het kost veel geld om de regels na te leven en het loont dus om dat niet te doen.”

Bert Wijbenga

portefeuillehouder Milieu, Verkeer en Bijzondere Wetten, Raad van Hoofddoelcommissarissen

“Die stelling is juist en hoeft helaas niet meer bevestigd te worden. Lozingen van gifstoffen, het tuinpad vol met asbest, de Probo Koala en andere voorbeelden hebben al te veel slachtoffers geëist, ook al zijn oorzaak en gevolg (nog) niet altijd juridisch hard te maken. Belangrijker bij deze constatering is dat milieucriminaliteit bijna nooit een enkelvoudig feit is waar dader en slachtoffer aan de hand van één gebeurtenis in tijd en plaats te herleiden zijn. Over het algemeen is er sprake van processen over een langere periode waar geldstromen, transport van goederen en stoffen gepaard gaan met meerdere betrokkenen en de landsgrenzen niet zelden overschreden worden. Langs deze ondoorzichtige wegen is op termijn in vele gevallen zeker sprake van moord (op mens en dier). Het besef dat dit fel bestreden moet worden is groeiende, maar dat maakt de bestrijding niet eenvoudiger. Oplettendheid van vele (medewerkers van) instanties, intensieve samenwerking en slimme informatie-uitwisseling zijn absolute voorwaarden om het net voor gewiekste criminelen te kunnen sluiten. Tot slot dient de strafmaat aanzienlijk te worden verzwakt om werkelijk afschrikwekkend te zijn en het besef te doen groeien dat deze sluipende moordpartijen even zwaar gerekend mogen worden als moord door het bekende mes tussen de ribben.”

Willem Matthijsen

burger

“Ik ben het in principe met deze stelling eens, maar ik deel hierbij de bevolking in drie partijen in: de consument, het bedrijfsleven en de politiek/overheid. De consument kan een 'eenvoudige moord' plegen door lak te hebben aan alles dat met milieu te maken heeft. Denk hierbij aan afval scheiden, weigeren je huis te isoleren of in SUV's rijden terwijl dat niet nodig is. Als de consument hiermee geen rekening houdt, is hij door zijn laksheid schuldig. Bedrijven hebben hier ook een groot aandeel in. Vooral bepaalde industrieën zoals de olie-, auto- en chemische industrie. Ze zouden zich minder op de snelle winst moeten richten en meer duurzaam moeten ondernemen. De mate waarin ondernemingen zich schuldig maken aan deze 'moord' is van hogere orde dan van de consument. De derde boosdoener is de politiek/overheid. Ik denk dan niet alleen aan Nederland, maar aan de hele wereld. In China maken ze dezelfde fout als wij vijftig jaar geleden. Zij zijn puur op economische groei gericht en dit gaat boven het beschermen van het milieu. Vergunningen worden te snel afgegeven en er worden complete rivieren vervuild. Kortom: ik ben het eens met de stelling, maar vind wel dat hier gradaties in aan te brengen zijn.”

Gerard Daandels

burgemeester van Deurne, portefeuillehouder Milieu Samenwerkingsverband Regio Eindhoven

“De stelling zoals deze staat verwoord geeft mijns inziens op niet juiste wijze een lading aan het probleem. Als ik de stelling mag uitleggen als 'te weinig of geen aandacht besteden aan milieuovertredingen zoals die worden geconstateerd, betekent het verleggen van de problemen naar de toekomst en een te groot risico dat verdere verloedering van het milieu op langere termijn tot gevolg heeft'. Als dat zo is, dan kan ik de stelling onderschrijven. Termen als 'moord' veronderstellen een definitief einde en dat gaat mij iets te ver!”

